

сетилетия повлияха най-вече върху икономическото положение и на циганите. По-рано конят е бил най-важната основа за циганския икономически живот. Циганите са пътували от място на място с коне, които разменяли или продавали на уседналото финландско население. Много обичаи и социални норми са свързани с конете. Грижата за и употребата на конете, както и търговията с тях, били мъжка работа. Жените продавали ръчни изделия, различни занаятчийски изделия, носни кърпички и гадаели бъдещето. Изчезването на коня от селското стопанство през последните няколко десетилетия означава изчезване на най-важната икономическа база за циганите.

Традиционното образование, получавано в циганската общност, което обучава младите на традиционните ценности и дейности, гарантира възможността за живот и позиция, независими от мнозинството. Външното образование е смятано за безсмислено и на циганите не се предлагат образователни възможности, дори когато те ги искат. Изчезването на традиционните средства за преживяване и липсата на образование от финландски тип довеждат циганите, живели в период на промяна, до нетърпимо положение. Тяхната предишна независимост се сменя със зависимост от мнозинството, положение, което преди се считало за абсолютно неподобаващо и даже срамно.

Все по-често на циганите им се налага да прибегват до социалните грижи, за да удовлетворят основните си нужди. През 1969 г. вече две трети от финландските цигански семейства получават поне част от прихода си от социални помощи.

Отношението на финландското мнозинство към циганите е оцветено от предразсъдъци, дискриминация и насилие през целия ни престой във Финландия. По същество ситуацията е непроменена и днес. През 1971 г. е приет закон, забраняващ расовата дискриминация - години, след като Финландия подписва общото споразумение на ООН за човешките права. Това обаче не промени общите нагласи и